

Drahí členovia MKH,

núdzová zdravotná situácia kvôli koronavírusu rýchle zasiahla všetky časti sveta a takmer všade obmedzila možnosti stretať sa. Napriek tomu mnohí z vás v každom kontinente ponúkli nové formy večeradla: jednak priamo cez internet i cez dohodnutie si, v akých hodinách sa modlí každý vo svojom vlastnom dome, tak i medzinárodnými chatmi, kde sú zverejnené hodiny večeradiel v mestách v rôznych národoch... takým spôsobom sme duchovne zjednotení a chceme tak obetovať našej nebeskej Mame tú modlitbu, o ktorú nás Ona naliehavo žiadala a obetovať ju v jej Nepoškrvnenom Srdci Najsvätejšej Trojici. Teraz túžim dať vám kritérium, s akým sa máme modliť.

Toto je celkom určite čas skúšky.

Utrpenie nečkane zasiahlo mnohé rodiny, na ktoré dopadol smútok, choroba a sociálne nepríjemnosti, ktoré sa rodia. Strach z nákazy je taký, že takmer v celom svete boli veriaci požiadaní, aby sa nezúčastňovali svätých omší a mnohé kostoly sú zatvorené. Je to veľká skúška pre Cirkev, je paralyzovaná vo svojom pastoračnom živote, i pre veriacich, ktorí sú okrem aktuálnych utrpení zbavení jediného opravdivého pokladu, eucharistického Pána Ježiša.

V tomto utrpení mnohé osoby nepocitujú ako problém to, že nemôžu byť na svätej omši a prijímať Eucharistiu, vskutku, eucharistický Ježiš ustupuje do pozadia za aktuálne požiadavky pozemského života, pričom existuje snaha chrániť ho - tak veľkomyselne - všetkými možnými spôsobmi.

Drahí priatelia, všetci členovia MSM, ktorí sa nechávate s láskou viesť Pannou Máriou vo svetle jej Nepoškrvneného Srdca... Ona nás vždycky žiadala, aby sme boli „*balzomom lásky*“ pre toto trpiace ľudstvo. Ona nám naliehavo pripomína Ježišovo učenie: že na základe bratskej lásky *je cesta do Božieho kráľovstva*, život viery v Cirkvi a vernosti evanjeliu, v bohatstve sviatostí a v praktizovaní čností... Ona nám pomáha, pretože my sami pomáhame iným, pretože pokračujeme s ňou v spásnom diele jej Syna.

Eucharistický zápal je v mnohých srdciach v nebezpečenstve ochladnutia z tejto búrky: naša modlitba (a naša obeta) v tomto čase pandémie nemôže byť jedine za nevyhnutné oslobodenie sa od vírusu, ale aj aby sme v tomto utrpení my všetci v Cirkvi mohli rásť v láske k Eucharistickému Ježišovi, ktorý je nám v tomto čase takmer všade odmietnutý a aby všetci ľudia našli opäť potrebu hľadať Boha a počúvať ho, zanechať hriech a nechať sa ním vnútorne uzdraviť.

Ježiš nám hovorí: „*Hľadajte najprv Božie Kráľovstvo a všetko ostatné sa vám pridá*“ (porov. Mt 6,33). Ak žiadame jedine oslobodenie od pozemského zla a nie od duchovného, sme veľmi vyvedení z rovnováhy a prichádzame o ten pravdivejší rozmer nášho života. Vzhľadom na chorobu priateľa Lazára Ježiš povedal: „*táto choroba nie je na smrť, ale na Božiu slávu*“ (porov. Jn 11,4). Toto utrpenie z koronavírusu nemôže byť len pre smrť, ale ani nie len pre pozemský život. Ježiš čaká, že sa postavíme k tejto skúške ako k volaniu, aby sme rástli vo viere a zvíťazili nad zlým: tak vyjdeme z tejto nepríjemnej skúšky aj vnútorne uzdravení a to bude na Božiu slávu.

Panna Mária nás učí, aby sme sa nezastavovali len v našich pozemských okolnostiach, ale aby sme na ne pozerali jej očami: liek na uzdravenie nášho života od zlého pochádza z Ježišovho Srdca (modrá kniha 11. februára 1977, 19. apríla 1992), od ktorého je nám darovaná aj Ona sama, aby nás uzdravila (14. februára 1985, 11. februára 1993): tak môžeme byť my sami liekom pre našich drahých, Cirkev, svet, náš život bude viac oživovaný Duchom Svätým, ktorý nás obnovuje (13. septembra 1984, 3. decembra 1986).

Fatimských pastierikov učila, aby sa stavali ku skúškam tak, že ich „premenia“, hľadajúc v Pánovi silu a cieľ každej veci: „Ó Ježišu, je to z lásky k Tebe, za spásu duší a za odčinenie urážok voči Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie“. V Lurdoch nám zanechala prekrásne znamenie vody z prameňa a potom nám vysvetlila jeho zmysel: „*Umyte sa v prameni*“, hovorí nám mnohokrát (napríklad 11. februára 1977, 1995), a je to božia milosť vo sviatostiach, osobitne vo sviatosti zmierenia. S tou zázračnou vodou a znamením fyzických uzdravení nás učí, že naše fyzické zdravie je obrazom cesty k večnej spáse: nechce pre nás jedine fyzické zdravie, ktoré nám chráni a je spokojná, keď ho máme, ako každá dobrá mama, ale jej veľkým dielom je, že nám pomáha žiť každý deň v Božej milosti, v duchovnom zdraví, uzdravení od hriechu a „zaočkovaní“ proti odpadu od pravej viery.

Drahí priatelia, nechajme sa poučiť od našej Mamy, ako sa postaviť k tejto skúške: „*Keď si nezvyknú teraz hľadať len mňa, počúvať len mňa, spoliehať sa len na mňa, ako ma budú môcť nájsť vo chvíli veľkej búrky, keď sa bude všetko rútiť do tmy? Nech si zvykajú už odteraz vidieť moje svetlo pri každom svojom počínaní!*“ (10. február 1974).

Je správne a nevyhnutné modliť sa za koniec zlej pandémie, ale vo svojom Hnutí žiada Panna Mária, aby sme „pracovali“ a „bojovali“ za duše chorých i zdravých večeradlami, zasväcovaním sa jej Nepoškvrnenému Srdcu a láskou k eucharistickému Ježišovi (kde sú zatvorené kostoly, môže sa využiť aspoň adorácia cez streaming), aby sme z tejto skúšky vyšli s väčšou vierou, spolu s našimi bratmi a sestrami, tak, aby jej dielom urobila Cirkev ďalší krok v ústrety k víťazstvu jej Nepoškvrneného Srdca a Eucharistického Ježiša, na slávu Najsvätejšej Trojice.

Zjednotení v Nepoškvrnenom Srdci Panny Márie a Eucharistickom Srdci Ježišovom,

2. apríla 2020

Don Luca Pescatori a duchovná správa MKH